

UNIUNEA EPIGRAMIȘTILOR DIN ROMÂNIA
și
Cenaclul RIDENDO Timișoara
au organizat
Concursul Național Ionel Iacob-Bencei

ÎN URMA UNEI JURIZĂRI ATENTE, S-AU STABILIT PREMIAȚII

MARELE PREMIU IONEL IACOB-BENCEI

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ - 9,14

PREMIUL I

NICHI URSEI - 8,56

PREMIUL AL II-LEA

TIL BLIDARU - 8,38

GRIGORE COTUL - 8,38

PREMIUL AL III-LEA

GHEORGHE BÂLICI - 8,27

ION DIVIZA - 8,27

MENTIUNE

EUGEN DEUTSCH - 8,24

JURIUL OFERĂ DIPLOMĂ DE EXCELENȚĂ DOMNILOR:

GEORGE CORBU

MIHAI SĂLCUȚAN

PETRE GIGEA-GORUN

NELU VASILE

Regulament

Concursul Național Ionel Iacob-Bencei

La concurs pot participa epigamiști de pretutindeni care se încumetă să dea o singură replică la fiecare din epigramele de mai jos, epigrame ce aparțin regretatului Ionel Iacob-Bencei:

Inscripție pe lespede

Frați, părinți și (stră)bunici,
Cei de dincolo de moarte,
IACOB se oprește-aici,
BENCEI merge mai departe...

Scriitori în pușcărie

„Treaba merge ca pe roate” ...
A fi-n zeghe nu-i o dramă;
Mi-au redus o zi jumate
Că am scris o epigramă.

„Natura nu minte niciodată”

Dictonu-i plin de-nvățăminte
Și cazul e să spunem: Basta!
Avem și noi în țara asta
Pe „cineva” ce nu ne minte... !

În cele din urmă...

Îndoieli nu mai încap
Că și prostului sadea
Mintea i-a venit la cap
Însă nu și-l mai găsea... !

MARELE PREMIU IONEL IACOB-BENCEI

IONUȚ-DANIEL ȚUCĂ – Medgidia

Plecarea lui Bencei

Iar când decise gentilomul
Retragerea să n-o amâne,
La străbunici plecă doar omul;
Epigramistul ne rămâne.

Epigramaști la închisoare

Mă tem, confrăți, că-n pușcării
Noi am avea o soartă dură,
Căci dacă epigrame scrii,
Degeaba. Nu-i literatură...

„Natura nu minte niciodată”

Chiar și ingenuă, natura
De consecințe n-ar scăpa;
La cât ne merge nouă gura,
Mințim cu sârg și pentru ea.

Pierderea capului

Tot flirtând pe șa în trapul
Calului c-un fante cult,
Și-a pierdut prințesa capul.
(Mintea n-o avea de mult...)

PREMIUL I

NICHI URSEI – Râmnicu Vâlcea

Argument

Cum carte a scris după carte
Și azi când chematu-l-au norii
Va merge Bencei mai departe
Că-n suflet îl au cititorii.

Scrisoare către Dumnezeu

Lui Iacob un „rob” ce-și urzi
O viață ce astăzi e dusă
Puteai să-i mai dai câte-o zi
La fiecă strofă compusă.

Soarta românului

Că-i viața românului grea
O spun, că mi-i slobodă gura,
Și cred că doar asta-i lipsea:
Să-l mintă acum și natura.

Cum ne purtăm capul

Un cap, vă voi spune în grabă,
Cum știți c-am mai spus deseori,
E una să nu-l vezi de treabă
Și alta-i să nu-l vezi de nori.

PREMIUL AL II-LEA

TIL BLIDARU – Buzău

Provocare zodiacală

Când IACOB clipa a oprit
În brazda trasă cu umor
BENCEI din zbor ne-a încolțit
Cu versuri de... săgetător.

Epigramistului întemnițat

În pur spirit românesc
Șefi și gardieni de pază
Dacă-adorm când te citesc,
Lasă scrisul, evadează!

Despre natură și griji

Spun miloși judecători:
Nu ne minte fi'ndcă-i mută,
Iar minciuna e din flori,
Trebuie întreținută!

Cu mintea de pe urmă

Capul, cu-ajutor de Sus,
S-a găsit, dar ce belea:
Când în palme și l-a pus,
Nu i se mai potrivea!

PREMIUL AL II-LEA

GRIGORE COTUL – Șanț, jud. Bistrița-Năsăud

Soarta unui epitaf

Pentru când va fi să fie,
Rudelor eu le-am lăsat
Textul ce-aș fi vrut să-l scrie...
Însă n-au mai apucat.

Efect nescontat

Mă lăsau de timpuriu,
Însă unui gardian
I-a plăcut enorm cum scriu
Și mi-au dat în plus un an.

Natura nu acceptă întârzieri

De norii negri s-au unit,
Furtuna vine, nu te teme,
Exact la timpul stabilit,
Dar mai devreme.

Regret

Cum n-are nici un handicap,
O șansă chiar putea să fie,
Dar cum să-i vină mintea-n cap,
Când nu-i încapă de prostie?

PREMIUL AL III-LEA

GHEORGHE BĂLICI – Chișinău

În amintirea maestrului Ionel Iacob-Bencei

Nu am fost la parastas,
Dar, cum mari au fost toți trei,
Mi-am dorit să fi rămas
Măcar unul dintre ei...

Scriitorilor li se reduce termenul de detenție

Le reduc, de bună seamă,
Celor c-un toptan de file,
Însă, pentru-o epigramă,
Mai pot da trei ani de zile!...

Natura, de la Adam și Eva încioace

A fost distrusă și furată
De când Adam mușcase mărul,
Și-acum, nu minte niciodată;
Ne-arată numai adevărul!...

Explicație

Mintea, știe lumea bine,
Prostului în cap nu-i vine,
Căci, fiind atât de trează,
Golul o înfricoșează!...

PREMIUL AL III-LEA

ION DIVIZA – Chișinău

Inscripție pe coada cometei „Iacob & Bencei”

Te-așteptăm cu alte versuri,
Călătorule în stele,
Să ne scrii din universuri –
Nu din state – paralele!

Maestre

Constat o mare nedreptate:
Lui Păstorel, acești tirani
Nu i-au redus o zi jumate,
Ci i-au plusat vreo patru ani!...

Replica unui octogenar cu soție tinerică

Gândind acum la viața mea,
Devine clară impostura:
Nevasta nu m-ar înșela,
De nu-nșelam cândva... natura!

Concluzia de pe urmă

Iar atunci când l-a aflat,
A gândit cu-amărăciune
Că-n zadar l-a căutat:
Totul e deșertăciune!...

MENTIUNE

EUGEN DEUTSCH – Iași

Inscripție pe lespede

Să știe toți, colegi, amici
Că, după-acest frumos răstimp,
De IACOB s-a oprit aici,
BENCEI se-nalță spre Olimp.

Scriitori în pușcărie

De-i chiar așa, nu-i tragedie;
Pe vremuri se-ntâmpla o dramă:
Intrai rapid în pușcărie
Doar de scriai o epigramă.

„Natura nu minte niciodată” (amfibrah)

Dictonul nu-i doar poezie
Dar vorba e totuși cam vană:
Așa cum, de veacuri se știe,
Ne minte... natura umană!

În cele din urmă

Îndoieli nu mai încap;
Cel ce mintea asta-mparte
Celui care n-are cap
I-a plasat-o-n „altă parte”!